

Θέμα: Διαμόρφωση Οδικών Χαρτών για την Ανάπτυξη με Κοινωνική Συνεννόηση

Με τη σοβαρή δημοσιονομική κρίση, η οποία πλήττει τη χώρα μας, αναδείχθηκαν με έντονο τρόπο τα διαρθρωτικά προβλήματα που αποτελούν διαχρονικά παθογένειες της ελληνικής οικονομίας και οδήγησαν σε ένα στρεβλό μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης.

Στις παθογένειες αυτές, οι οποίες δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν έχουν αντιμετωπισθεί, οφείλονται, κατά κύριο λόγο, και οι έντονες επιφυλάξεις και ανησυχίες ή και διαφωνίες που εκφράζονται από πολλούς σχετικά με τις δυνατότητες εξόδου της ελληνικής οικονομίας από την παρούσα κρίση χρέους και ύφεσης, αλλά και τις αναπτυξιακές της προοπτικές στη συνέχεια. Ανεξάρτητα όμως από τις όποιες προσεγγίσεις και διαπιστώσεις, αυτό στο οποίο δεν μπορεί παρά να συμφωνήσουμε όλοι είναι το ότι η Ελλάδα πρέπει να αποκτήσει μακροχρόνια αναπτυξιακή στόχευση, αναζητώντας και εξειδικεύοντας τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα, αλλά και αξιοποιώντας τις μεγάλες δυνατότητες της.

Η κυβέρνηση στο πλαίσιο της προσπάθειας αντιμετώπισης του ελλείμματος και του χρέους, προώθησε μονοδιάστατες (με έλλειμμα σε αναπτυξιακές επιλογές) πολιτικές, μείωσης των δημόσιων δαπανών μέσω, κυρίως, μισθολογικών περικοπών και μειώσεων των συντάξεων αλλά και αύξησης των εσόδων μέσω των φορολογικών επιβαρύνσεων.

Ιδιαίτερα με τις ρυθμίσεις που προωθεί με το πολυνομοσχέδιο που κατέθεσε στο Κοινοβούλιο, ανατρέπει βίαια θεσμούς συλλογικής διαπραγμάτευσης, περικόπτει πολύ μεγάλο τμήμα μισθών και συντάξεων, εντείνει την οικονομική και κοινωνική ανασφάλεια με τελικό αποτέλεσμα την εμβάθυνση της ύφεσης και την αναποτελεσματική διαχείριση της κρίσης.

Για άλλη μια φορά επιβεβαιώνεται η πάγια θέση μας ότι, η όποια προσπάθεια δημοσιονομικής εξυγίανσης που στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο σε έκτακτα μέτρα εισπρακτικού χαρακτήρα, εκτός από άδικη, είναι ανεπαρκής για να αποκαταστήσει την δημοσιονομική ισορροπία, ενώ αντίθετα μπορεί εύκολα να υπονομεύσει την αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

Και τούτο διότι η σκληρή λιτότητα, ποτέ δεν έχει λειτουργήσει ως στρατηγική για την ανάπτυξη και η Ελλάδα, χωρίς ανάπτυξη, δεν μπορεί ούτως ή άλλως να αποπληρώσει τα χρέη της και να γίνει οικονομικά και κοινωνικά βιώσιμη.

Η θέση αυτή δυστυχώς αποδείχθηκε αληθής και στην πράξη, καθώς τα μέχρι σήμερα αποτελέσματα όχι μόνο αποκλίνουν σημαντικά από τους δημοσιονομικούς στόχους, αλλά παράλληλα αποδυνάμωσαν την αναπτυξιακή πορεία της χώρας και συνέβαλαν στη βαθιά ύφεση της ελληνικής οικονομίας με αποτέλεσμα την οικονομική και κοινωνική περιθωριοποίηση μεγάλων τμημάτων του ελληνικού λαού.

Λόγω της αβεβαιότητας που επικρατεί στο οικονομικό περιβάλλον, του περιορισμού της τραπεζικής χρηματοδότησης (πρόβλημα ρευστότητας) και των αυστηρών δημοσιονομικών περιορισμών, οι ιδιωτικές και δημόσιες επενδύσεις μειώθηκαν σημαντικά. Σε αντίθεση δε με τα επιδιωκόμενα, το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ αυξήθηκε. Σε αυτό συνέτεινε φυσικά και η μεγάλη ύφεση στην οποία εισήλθε η οικονομία μας. Το σοβαρότερο δε είναι ότι, εκτός από την κρίση ελλείμματος και χρέους, η χώρα αντιμετωπίζει σημαντικό έλλειμμα ως προς την ανταγωνιστικότητά της και την προοπτική απασχόλησης του ανθρώπινου δυναμικού της.

Η εικόνα της χώρας (κοινωνικές εντάσεις, εγκληματικότητα, ψυχολογία των πολιτών κ.λπ.) βρίσκεται στο χειρότερο σημείο της μεταπολιτευτικής και ίσως της μεταπολεμικής περιόδου.

Το αρνητικό επιχειρηματικό περιβάλλον, σε συνδυασμό με την αδυναμία προσέλκυσης επενδυτικών κεφαλαίων για την ίδρυση νέων επιχειρήσεων αλλά και τον εκσυγχρονισμό των υφισταμένων, εξηγεί σε μεγάλο βαθμό το γιατί η ελληνική οικονομία δεν μπορεί να δημιουργήσει μόνιμες θέσεις εργασίας στους

παραγωγικούς τομείς της πραγματικής οικονομίας και να προσφέρει ευκαιρίες απασχόλησης, ιδιαίτερα στους νέους και στις γυναίκες. Με την πάροδο του χρόνου, όπως καταδεικνύεται, η ύφεση μετατρέπεται ραγδαία σε κρίση απασχόλησης, με το επίσημο ποσοστό ανεργίας να πλησιάζει το 17%.

Από τα προαναφερόμενα γίνεται φανερό ότι, εκείνο το οποίο χρειάζεται η χώρα είναι αποφασιστικές διαρθρωτικές αλλαγές, ώστε να αντιμετωπισθούν τα δομικά προβλήματα της οικονομίας της και ένα ολοκληρωμένο και συνεκτικό πρόγραμμα δημοσιονομικής σταθερότητας και αναπτυξιακού προσανατολισμού.

Η μοναδική δυνατότητα να αυξηθεί το ποσοστό απασχόλησης, περνάει μέσα από την δημιουργία ενός νέου αναπτυξιακού και παραγωγικού προτύπου, εξαγωγικά προσανατολισμένου, βασισμένου στην υγιή επιχειρηματικότητα, στην έρευνα και την καινοτομία, με λιγότερη γραφειοκρατία, αποτελεσματικότερο δημόσιο τομέα, αλλά και με επιχειρηματικές επενδυτικές πρωτοβουλίες, στη βάση υπαρκτών ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων.

Γίνεται φανερό ότι, η Ελλάδα πρέπει να εντείνει τις προσπάθειές της ώστε να μπορέσει να αναπτύξει την εξωστρέφειά της, να περιορίσει την εξάρτηση του ΑΕΠ από την εγχώρια καταναλωτική δαπάνη, να ενισχύσει την έρευνα και την καινοτομία, να στρέψει την παραγωγική δραστηριότητα και στην πράσινη ανάπτυξη, να στηρίξει την απασχόληση και να δημιουργήσει έναν υγιή και παραγωγικό δημόσιο τομέα.

Σήμερα η κοινωνία και η οικονομία βρίσκονται σε οριακό σημείο. Η έξοδος από την κρίση φαίνεται ότι δεν μπορεί να προέλθει μόνο μέσα από κυβερνητικές επιλογές, αλλά απαιτεί την ενεργή και ουσιαστική συμμετοχή ολόκληρης της κοινωνίας. Γι' αυτό όλες οι κοινωνικές και παραγωγικές δυνάμεις της χώρας καλούμαστε να συνεννοηθούμε και να συμφωνήσουμε όχι μόνο σε στόχους αλλά και σε μέτρα πολιτικής. Συναισθανόμενοι τις ευθύνες μας, σε μία τόσο κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα μας οφείλουμε να βοηθήσουμε στην κατεύθυνση περιορισμού του ελλείμματος και επανεκκίνησης της οικονομίας με βιώσιμη ανάπτυξη και με διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής.

Όπως γνωρίζετε η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή της Ελλάδας, το 2008, ξεκίνησε έναν ευρύ διάλογο για την διαμόρφωση μίας **Εθνικής Κοινωνικής Αναπτυξιακής Συμφωνίας**, η οποία αν είχε αξιοποιηθεί από τις πολιτικές και παραγωγικές δυνάμεις ενδεχομένως η κρίση να ήταν ευκολότερα διαχειρίσιμη.

Σε συνέχεια της προσπάθειας αυτής, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή επανέρχεται καταθέτοντας μία κεντρική πρόταση συζήτησης και προβληματισμού με στόχο την κοινωνικοοικονομική αναδιάρθρωση της χώρας, ώστε να μην επαληθευθούν τα δυσσώνα σενάρια που κυκλοφορούν.

Θεωρούμε ότι οι ευρύτερες κοινωνικές και πολιτικές συνεννοήσεις και συμφωνίες είναι απολύτως αναγκαίες και δεν επιδέχονται ολιγωρίες και καθυστερήσεις. Για αυτό παίρνουμε για άλλη μία φορά την πρωτοβουλία και σας καλούμε να συνδιαμορφώσουμε μία αξιόπιστη αλλά και γρήγορα αξιοποιήσιμη πρόταση για ένα νέο Μοντέλο Ανάπτυξης της Ελλάδας για την επόμενη δεκαετία με βασικές συνιστώσες την αναπτυξιακή και περιβαλλοντική αειφορία, την κοινωνία της γνώσης, την παραγωγικότητα, την εξωστρέφεια, την ανταγωνιστικότητα, την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή.

Αξιοποιώντας όλες τις δυνατότητες, αλλά και την τεχνογνωσία της επιχειρηματικής και ακαδημαϊκής κοινότητας και μέσα στο πλαίσιο του οργανωμένου κοινωνικού διαλόγου, τελικός στόχος μας είναι η διαμόρφωση «οδικών χαρτών» για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, λαμβανομένων υπόψη και των μεγάλων ζητημάτων του πολιτισμού, της μετανάστευσης και φυσικά της αξιοποίησης των νέων δεδομένων για μία πράσινη οικονομία.

Προχωρώντας ένα βήμα περισσότερο τον προαναφερόμενο προβληματισμό, παίρνουμε την πρωτοβουλία να δημιουργήσουμε ένα ολιγάριθμο επιστημονικό επιτελείο, το οποίο βοηθούμενο από ειδικούς επιστήμονες θα διαμορφώσει ένα βασικό περιεκτικό κείμενο διαλόγου το οποίο θα συζητηθεί στη συνέχεια στο Συμβούλιο των Προέδρων των Τριτοβάθμιων Οργανώσεων, τη λειτουργία του οποίου προβλέπει ο προσφάτως ψηφισθείς νόμος για την Ο.Κ.Ε., προκειμένου να αναζητήσουμε ένα συμφωνημένο κοινό πλαίσιο με προτάσεις για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Τα θεματικά πεδία τα οποία παρατίθενται στη συνέχεια θεωρούμε ότι αποτελούν τα κρίσιμα ζητήματα για τα οποία όλοι οι κοινωνικοί

εταίροι έχουμε υποχρέωση να αναπτύξουμε κοινές θέσεις και προτάσεις, αν θέλουμε να σηματοδοτήσουμε μία πορεία που θα οδηγήσει τη χώρα σταδιακά, από την ύφεση και τη λιτότητα, σε μία βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Ο Πρόεδρος της Ο.Κ.Ε.

Χρήστος Πολυζωγόπουλος

(Ενδεικτική θεματολογία)

ΟΔΙΚΟΙ ΧΑΡΤΕΣ

Προς μία Οικονομία Ανάπτυξης και μία κοινωνία αλληλεγγύης και δημιουργίας

- Ποιο το νέο σχέδιο ανάπτυξης που θέλουμε για τη χώρα.
- Ποιες θεωρούμε ότι θα πρέπει να είναι οι αναπτυξιακές και κοινωνικές προτεραιότητες της χώρας για το επόμενο διάστημα.
- Ποιοι κλάδοι της οικονομίας θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη «ναυαρχίδα» ρυμούλκησης των μικρότερων κλάδων.
- Σε ποιο σημείο βρίσκεται η κόκκινη γραμμή μεταξύ κράτους και αγοράς. Τι σημαίνει περιορισμός του κοινωνικού κράτους στην νέα οικονομία και ποιο το νέο μοντέλο κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης.
- Προς μία νέα μεταναστευτική πολιτική.

Προς μία Οικονομία με προτεραιότητα στην απασχόληση και μία κοινωνία γνώσης και πολιτισμού

- Η αγορά εργασίας απέναντι στο νέο πλαίσιο απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων. Νέες μορφές απασχόλησης: κίνδυνοι, προκλήσεις και προοπτικές. Εργασία, νεοεισερχόμενοι και μακροχρόνια άνεργοι σε μία οικονομία αναζήτησης αναπτυξιακού προσανατολισμού.
- Πολιτισμός και γνώση σε αλληλεπίδραση με την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη και ευημερία. Από το παραδοσιακό σχολείο στις απαιτήσεις της κοινωνίας της πληροφορίας. Εκπαίδευση και Οικονομία.
- Πολιτισμική Ισοτιμία: Πολιτιστικές προκλήσεις για μια «ανοικτή» Ελλάδα.

Προς μία Πράσινη Οικονομία και μία κοινωνία σε αρμονία με το περιβάλλον και τον χώρο

- Ο πολεοδομικός και χωροταξικός σχεδιασμός απέναντι στις νέες αναπτυξιακές προτεραιότητες- νέες απαιτήσεις και νέα πρότυπα.
- Ο ενεργειακός τομέας σε μία οικονομία που αναζητά ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης και ένα νέο ρόλο στο διεθνή χώρο - Δυνατότητες και προοπτικές.
- Περιβαλλοντική Διαχείριση: Ο ρόλος των παραγωγικών δυνάμεων και της κοινωνίας των πολιτών στην προσπάθεια διασφάλισης της αναγκαίας ισορροπίας.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΕΚΤΩΝ

- κ. Δ. Δασκαλόπουλο – Πρόεδρο ΣΕΒ
- κ. Β. Κορκίδη – Πρόεδρο ΕΣΕΕ
- κ. Δ. Ασημακόπουλο – Πρόεδρο ΓΣΕΒΕΕ
- κ. Α. Ανδρεάδη – Πρόεδρο ΣΕΤΕ
- κ. Β. Ράπανο – Πρόεδρο ΕΕΤ
- κ. Θ. Βενιάμη – Πρόεδρο ΕΕΕ
- κ. Γ. Βλάχο – Πρόεδρο ΣΑΤΕ
- κ. Δ. Καψιμάλη – Πρόεδρο ΟΜΚΟΕΕ
- κ. Ι. Παναγόπουλο – Πρόεδρο ΓΣΕΕ
- κ. Κ. Τσικρικά – Πρόεδρο ΑΔΕΔΥ
- κ. Τζ. Καραμίχα – Πρόεδρο ΠΑΣΕΓΕΣ
- κ. Θ. Παπακωνσταντίνου – Πρόεδρο ΓΕΣΑΣΕ
- κ. Εμμ. Καλοκαιρινό – Πρόεδρο ΠΙΣ
- κ. Γ. Κασσιμάτη – Πρόεδρο ΚΕΕΕ
- κ. Χ. Σπίρτζη – Πρόεδρο ΤΕΕ
- κ. Π. Καλλίρη – Πρόεδρο ΟΕΕ
- κ. Σ. Μάμαλη – Πρόεδρο ΓΕΩΤΕΕ
- κ. Ι. Σγουρό – Πρόεδρο ΚΕΠΕ